

Sygn. akt: X C 2966/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Beata Kasprzyk
Protokolant:	stażysta Natalia Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa K. T. (1)

przeciwko (...) spółki jawnej w T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki jawnej w T. na rzecz powoda K. T. (1) kwotę 1552 zł (tysiąc pięćset pięćdziesiąt dwa złote) z odsetkami ustawowymi od kwoty:

- 1246 zł od dnia 8.09.2014 r.,

- 306 zł od dnia 8.10.2014 r.; do dnia zapłaty; z uwzględnieniem zmian stopy procentowej odsetek ustawowych do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1247 zł (tysiąc dwieście czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt X C 2966/16

UZASADNIENIE

Powódka K. T. (1) wniosła pozew w którym domagała się zasądzenia od R. P. sp.j kwoty 1552,00zł z ustawowymi odsetkami od kwot : 1246,00zł od 8 września 2014r. i 306,00zł od 8 października 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazano , że strony łączyła umowa zlecenia w ramach której pozwana miała wykonywać pracę młodszej kelnerki.

Pozwana , po wypowiedzeniu umowy nie otrzymała należności z okres wypowiedzenia .

Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości , podnosząc zarzut braku zasadności żądania.

Nie kwestionowała tego, że strony łączyła umowa , podniosła jednak , że w związku z częstym niestawiennictwem w pracy , dokonano potrącenia wynagrodzenia . Ponadto powódka została obciążona karą umowną

w wysokości 500zł . W sumie potrącono kwotę 1136zł .

Sąd ustalił, co następuje:

Przedmiotem działalności spółki jawnej występującej pod firmą (...) Spółka Jawna jest m.in. prowadzenie restauracji i pozostałych placówek gastronomicznych .

22 lipca 2014r. powódka K. T. (1) zawarła z pozwaną spółką reprezentowaną przez M. P. (1) umowę zlecenia .

Zleceniobiorca miała wykonywać pracę młodszej kelnerki .

§ 2 umowy określał wysokość wynagrodzenia , było to 4% utargu netto, naliczonego na konto danej osoby , plus 4 zł netto za godzinę za pracę w godzinach od 7.300 do 12.00 .

§ pkt 1 5 umowy stanowił , że każda ze stron może wypowiedzieć umowę wypowiedzieć za miesięcznym okresem wypowiedzenia , pkt 2 zaś , że wypowiedzenie następuje w formie pisemnej pod rygorem nieważności .

§ 5 Pkt 3 umowy wskazywał , że niedopełnienie przez którąkolwiek ze stron warunków wskazanych w ww. § skutkuje zaplaceniem na rzecz drugiej strony kary umownej w wysokości 500zł .

W momencie zawierania umowy pozwana podpisała oświadczenie , iż zapoznała się z regulaminem przedstawionym przez pracodawcę , który zawierał zasady i organizację pracy oraz dotyczył zasad zamian z innym pracownikiem.

Dowody: umowa k. 14-15 ,

oświadczenie k .52,

wypowiedzenie k. 16,

zeznanie K. T. k. 107v- 108 , o: 60

zeznanie S. R. w części k. 80-81 , 00:11.23

Pismem z 14 sierpnia 2014r. powódka wypowiedziała umowę zlecenia

Okoliczność bezsporna

Pismem z 18 września 2014r. pozwana wniosła o wypłacenie jej wynagrodzenia za sierpień 2014r.

Pismem z 10 października 2014r. pozwana ponownie zwrócił się o natychmiastową wypłatę wynagrodzenia za sierpień 2014r. . Przesłała także kopię arkusza z ilością przepracowanych godzin we wrześniu 2014r. z prośbą o uwzględnieniu utargu z 1.09 i 7.09 2014r.

Pismem z 6 października 2014r pozwana spółka reprezentowana przez pełnomocnika poinformowała, że brak zapłaty należności z tytułu wykonywania umowy , wynika z notorycznych i nieusprawiedliwionych nieobecności w lokalu . Spółka obciążyła powódkę kosztami jej nieobecności.

Dowody: zeznanie O. T. k. 107 , 00:35

zeznanie B. K. k. 106-107 , 00:05

pisma powódki k.24-27

pismo pozwanej k.28

zeznania M. P. w części k. 148-149 , 00:14.13

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, został ustalony na podstawie dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony, których autentyczność nie była przez nie kwestionowana ani nie budziła zastrzeżeń Sądu.

Sąd dokonywał ustaleń także na podstawie zeznań świadków i stron.

Umowa łącząca strony była umową zlecenia , a de facto umową o świadczenie usług do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu na podstawie art. 750k.c. Oznacza to , że powódka , jako przyjmująca zlecenie miała wykonywać czynności tj. prace młodszej kelnerki dla dającego zlecenie .

Nie ma wątpliwości co do tego, że strony taką umowę zawarły .

Spór dotyczy tego , czy powódka zasadnie nie otrzymała wynagrodzenia za okres wskazany w żądaniu.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na powszechnie wiadomy fakt , zawierania umów zlecenia , jako najczęściej zawieranych umów – w miejsce umów o pracę . Nie ulega wątpliwości , że nadużywa się tej formy umów z uwagi na koszty ponoszone przez pracodawcę .

Jedną z zasadniczych różnic między umową o pracę , a umową zlecenia jest to , że do tej ostatniej mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

Umowa łącząca strony również do tych przepisów się odwoływała .

Pierwszą kwestią , którą należało rozstrzygnąć było to , czy powódkę obowiązywał „Regulamin – zasad zamieniania się „ oraz „Regulamin – zasad i organizacji pracy „

W ocenie sądu powódka nie musiała stosować się do powyższych regulaminów . Fakt , że powódka podpisała , że zapoznała się z regulaminami i go akceptuje nie skutkuje w ocenie sądu tym , że zasady

w tych regulaminach zawarte ją obowiązują .

Byłoby tak , gdyby łączyła ją z pozwaną spółką umowa o pracę .

Co więcej , zapisy umowy zlecenia nie zobowiązywały powódki do przestrzegania jakiegokolwiek regulaminu .

Konkludując , w ocenie sądu zleceniodawca nie mógł potrącić

z należnego jej wynagrodzenia kwot z tytułu zastępstwa .

Kolejną kwestią do rozważenia było ,czy strona pozwana udowodniła , czy powódka istotnie nie pojawiała się w restauracji na wyznaczonych jej dyżurach .

W piśmie z 6.10 2014r. pozwana spółka wskazała , że brak zapłaty należności wynika z „notorycznych i niesprawiedliwionych nieobecności „ .

Poinformowano także pozwaną , że zgodnie z normą art. 471 k.c. zobowiązana jest do naprawienia szkody powstałej wskutek niewykonania zobowiązania .

Na marginesie należy w tym miejscu podnieść , że nie wskazano żadnych dowodów na to , że poniesiono koszty z tytułu zastępstwa .

Z kolei w odpowiedzi na pozew wskazano , że powódka nie stawiała się w dniach wskazanych w dołączonym zestawieniu (vide k. 53) .

Z niego wynika , że powódka w sierpniu opuściła 1 dzień , zaś do momentu wypowiedzenia 6 dni .

W ocenie sądu załączone wydruki grafików , które z uwagi na ich nieczytelność nie mogą stanowić potwierdzenia nieobecności na dyżurach .

Dotyczy to nie tylko dni , ale też ilości przepracowanych godzin , które za każdym razem wyniosły 15,5 godzin , raz 14 godzin .

Powódka przesłuchana w charakterze strony zeznała , że pracowała do 9 września , tego dnia miała wypadek w trakcie wykonywania pracy , później przedłożyła zwolnienie lekarskie . Sąd dał jej wiarę , co do tego , że na początku września 2017r. stawiała się na dyżury (do momentu wypadku)

Potwierdził to w swoich zeznaniach M. P. (1) , który zeznał , że 10 września przyszła po wynagrodzenie , czyli przed 14 września- końcowym dniem okresu wypowiedzenia . Co czyni wiarygodnym jej twierdzenie co do wypadku i złożenia zwolnienia lekarskiego .

Jego twierdzenia co do nieobecności powódki we wrześniu 2-14r. na podstawie grafiku , nie pozwalają na weryfikację . Dołączony grafik jest bardzo nieczytelny co do dokonywanych zapisów.

Kwotę żądania wyliczyła na podstawie danych co do utargu , które otrzymała jak każda kelnerka pod koniec miesiąca .

Zestawienie przedłożone przez pozwaną spółkę co do wysokości utargu powódki nie jest w ocenie sądu wiarygodne .

Istnieje prawdopodobieństwo , że zestawienie to zostało sporządzone na potrzeby przedmiotowej sprawy , nie wiadomo na podstawie czego ów dokument został sporządzony .

Zeznająca w charakterze świadka , B. K. , ówczesna kierownik restauracji – powiedziała , że pozwana więcej niż kilka razy nie przyszła do pracy , jej zdaniem nieobecności było wiele . Może kilkanaście , co jest sprzeczne z zestawieniem nieobecności przedłożonym przez pozwaną.

W ocenie sądu zeznania świadka z uwagi na brak pamięci – podkreślany przez świadka nie wniosły istotnych faktów .

W tym miejscu należy zwrócić uwagę , że powódka nie neguje tego , że powinna pracować do końca okresu wypowiedzenia (czyli do 14 września , a nie jak wyliczyła pozwana do 15 września) . Bezspornym jest więc , że po 9 września nie było jej na dyżurach .

Zeznający w charakterze świadka O. T. (2) , ojciec powódki potwierdził jej wersję .

Sąd musiał mieć na uwadze , że świadek , jako najbliższa rodzina może zeznawać na korzyść strony . wiarygodność jego zeznań potwierdza fakt wskazania zbliżonej daty wypadku powódki , którego doznała w restauracji – tj. dzień święta piernika , który tego roku odbywał się 6-7 września.

To samo dotyczy świadka drugiej strony S. R. (2) , która pozostaje w związku ze współnikiem pozwanej spółki – co wpływa w ocenie sądu na jej wiarygodność .

Zeznała ona , że powódka od połowy sierpnia generalnie nie przychodziła do pracy . Ponadto wypowiedzenie , które złożyła nie było skuteczne .

Jej twierdzenia co do nieobecności powódki w sierpniu , są sprzeczne ze stanowiskiem pozwanej spółki. Jej zdaniem obrót 27000zł to nie był wysoki obrót .

Nie ulega wątpliwości , że w myśl łączącej strony umowy wynagrodzenie , za okres objęty pozwem nie zostało przez pozwanego uregulowane.

Wyliczenia dokonane przez powódkę , zostały przez sąd uwzględnione .

Strona pozwana nie udowodniła , że powódka zawyżyła wysokość utargu .

Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazywania dowodów dla twierdzeń z których wywodzi się skutki prawne, spoczywa na stronach.

Pozwana spółka nie uczyniła zadość powyższemu obowiązkowi, bowiem nie udowodniła , że powódka zawyżyła należne jej wynagrodzenie .

Kolejną kwestią do rozważenia pozostaje zasadność nałożenia na powódkę kary umownej , zgodnie z § 5 pkt 3 umowy .

W ocenie sądu strona pozwana nie udowodniła , że były podstawy , aby tę karę nałożyć .

Reasumując , powódka nie była zobowiązana do przestrzegania regulaminu na podstawie umowy . Strona pozwana nie udowodniła , że pozwanej nie było na dyżurach do 9 września 2017r. i że poniosła jakakolwiek szkodę finansową z tego tytułu . Nie wykazała także w sposób weryfikowalny , że wyliczenia powódki w pozwie , są zawyżone .

Mając powyższe na uwadze sąd uwzględnił powództwo w całości na podstawie art. 735§1 k.c.

O kosztach procesu Sąd postanowił zgodnie z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. , powódka wygrała w całości , stąd należało przyznać jej w 100 % koszty procesu .